

РЕШЕНИЕ

№ 3279

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2217** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от ТД на НАП С. срещу решение № 20006387 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 3259/2020 г. по описа на СРС за 2020г., НО, 97 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 489484-F524646 от 13.01.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.83, ал.1 от ЗАНН и чл.180в, ал.1 от ЗДДС на „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“, е наложена имуществена санкция в размер на 6113,28 лв. за нарушение на чл.176в, ал.1, т.3 от ЗДДС.

В жалбата си, касаторът счита, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че е допуснато нарушение на материалния закон и същият е приложен неправилно, доколкото жалбоподателят се явявал последващ потребител на закупеното гориво, както и че е неправилно определен размера на имуществената санкция. Излага съображения, че не става ясно от къде и как съдът е преценил, че доставчикът на горивото [фирма] го е съхранявал в свой данъчен склад и това лице е платило вече дължимото по закон обезпечение под формата на банкова гаранция, при положение, че обстоятелствена проверка на доставчика изобщо не е извършвана, а доказателства

притежава ли доставчикът лицензиран данъчен склад въобще не са ангажирани. Излагат се доводи, че сдружението „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ не е извършило нито облагаеми доставки на течни горива, нито е получавало освободени такива през периода 11.2018 г., а за прогнозна средномесечна стойност на освободените за потребление течни горива изобщо не може и да става дума, доколкото броят на доставките и количеството на горивата, които закупува сдружението имат изцяло спонтанен и инцидентен характер и няма как да бъдат прогнозирани въобще. Сочи се още, че при определяне на размера на дължимото обезпечение за целите на чл.176в, ал.2 от ЗДДС като стойност на освободените за потребление течни горива, изчислена на базата на 12 месеца, е взета предвид единствено доставката по фактура № [ЕГН]/06.12.2018г. с обща данъчна основа: 30 566,40 лева и начислен ДДС 6113,28 лева. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да потвърди процесното НП. Претендира се разноски.

Ответникът – Сдружение „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ не взе становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че сдружението „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“, основавано на частна инициатива благотворителна организация, извършваща дейност в обществена полза, закупило през данъчния период от 01.12.2018г. до 31.12.2018г. течни горива, освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2, т.1 ЗАДС на обща стойност 36679,68 лв. Сдружението използвало така полученото гориво за собствено потребление - битово отопление, без да има данни да е продавало част от горивото на трети лица. Закупеното гориво е освободено за потребление с извеждането му от данъчния склад на 06.12.2019г. Сдружението не е представило надлежно обезпечение за полученото течно гориво.

На 03.10.2019 г. в дирекция СДО при ТД на НАП С. е извършена проверка, в хода на която са установени факти за сдружението „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“. При проверка в информационните масиви на НАП е констатирано, че сдружението не е вписано в регистъра по чл.176в, ал.15 ЗДДС, няма подадени данни за съдове/съоръжения и няма декларирани ЕСФП. На 03.10.2019г. контролните органи осъществили и преглед на предоставените от сдружението документи и писмени

обяснения, като същата дата била определена като дата на установяване на нарушението.

За извършеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, срещу който постъпило възражение, разгледано по реда на чл.52, ал.4 ЗАНН, прието за неоснователно. Въз основа на съставения АУАН наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ на основание чл. 180в, ал.1 ЗДДС наложил административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 6113,28 лв.

При тази фактическа обстановка СРС, след извършена служебна проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и на издаденото НП, е приел, че не са налице нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са издали двата акта.

СРС е изложил още, че субект на задължението по чл.176в, ал.1, т.3 ЗДДС за предоставяне на обезпечение е това лице, което получи течни горива, освободени за потребление по чл.20, ал.2, т.1 ЗДДС и което не попада в изключението по чл.176в, ал.2, изр.2 ЗДДС. Въз основа на представените по делото документи, придружаващи процесната фактура – експедиционна бележка, декларация за съответствие на качеството въззивният съд е установил, че в процесния случай сдружението „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ е получило гориво, което е било освободено от доставчика – [фирма] и за което вече е било предоставено обезпечение под формата на банкова гаранция. Горивото е съхранявано в данъчния склад на дружеството [фирма], след което е предадено на крайния потребител - „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“. Въз основа на изложеното съдът е счел, че „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ се явява последващ потребител по веригата и съгласно чл.176в, ал.2, изр.2 ЗДДС не е бил задължен да предоставя обезпечение, независимо, че през месец декември 2018г. е получило течно гориво, освободено за потребление съгласно чл.20 от ЗДДС на стойност над 25000 лв.

С оглед гореизложеното съдът е приел, че в конкретния случай материалният закон е неправилно приложен, като е игнорирана разпоредбата на чл.176в, ал.2, изр.2 ЗДДС, което от своя страна е довело до неправилно ангажиране на административнонаказателната отговорност на сдружението „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“.

На следващо място, съдът е счел, че в обжалваното наказателно постановление административно наказващият орган /АНО/ е определил имуществената санкция в противоречие с чл.176в, ал.2, изр.1 ЗДДС, тъй като за основа на изчисленията е взел предвид текущия данъчен период (месец декември 2018г.), а не предходния, както е разписано в цитираната разпоредба.

Въззивният съд е отбелязал, че наказващият орган е изчислил дължимото обезпечение на база на данъчната основа на процесната фактура, документираща съответната доставка на гориво от 06.12.2018г., без да събира доказателства за наличието на облагаеми доставки на течни горива за предходния данъчен период, а именно месец ноември 2018г., поради което неправилно е определил размера на имуществената санкция.

Предвид гореизложеното съдът е отменил изцяло като незаконосъобразно и неправилно процесното НП.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание

чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Правилно районният съд е приел, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства не се установява извършването от „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ на вмененото му административно нарушение. Решението е постановено е при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съобразно изискванията на въззивното производство съдът е проверил законосъобразността на оспореното пред него наказателно постановление, събрал е и обсъдил относимите доказателства за изясняването на спора от фактическа страна. Аргументирано е обсъдил всички факти от значение за спорното право и е извел правни изводи, съответстващи на приложимите правни норми.

За пълнота следва да се отбележи, че съгласно чл.176в, ал.1, т.3 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице е длъжно да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период... получи течни горива, освободени за потребление по чл.20, ал.2, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв., ако не е възникнало основание за обезпечение на друго основание. В ал.5 от същата разпоредба е посочено, че обезпечението по ал.1 се предоставя в 7 дневен срок преди датата на възникване на данъчното събитие на доставките, с чиято данъчна основа се надвишават 25 000 лева. Изключение от тази разпоредба е въведена с нормата на чл.176в, ал.2, изр.2 от ЗДДС, съгласно която при последващи доставки с място на изпълнение на територията на страната на течни горива, които са били предмет на вътреобщностно придобиване или са били обезпечени при освобождаването им за потребление, не се предоставя обезпечение от лицето, осъществило вътреобщностното придобиване или получило течни горива, освободени от потребление.

Следователно, за да възникне задължението за предоставяне на обезпечение е необходимо получените течни горива да бъдат освободени за потребление. В случай, че това условие не е изпълнено, е ирелевантна стойността на данъчните основи на получените горива, т.е. ирелевантен е достигнатият оборот от сделки с течни горива, които не са освободени за потребление.

При този изход на делото на ответника следва да се присъдят сторените разноски съобразно представения от него списък. Установява се, че са направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер 600 лв., видно от представена фактура. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение предвид това, че за касационната инстанция се претендират разноски в размер, близък до минималния по чл.18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1/2004г.

Воден от горното, Административен съд – София град, касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20006387 от 21.01.2022 г., по НАХД № 3259/2020 г. по описа на СРС за 2020г., НО, 97 състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП С., да заплати на „S. ДЕТСКИ СЕЛИЩА БЪЛГАРИЯ“ сумата от 600 лева разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.